

6. února 2019

Mistrovské příběhy

Máme za sebou první z letošních národních šampionátů. V legendárním Velkém sále pražského Paláce Lucerna se uskutečnily soutěže Mistrovství České republiky v tanečním sportu – standardní tance v pěti věkových kategoriích.

Atmosféra byla, jako vždy na takto vrcholné akci, vynikající a bouřlivá.

Pravděpodobně omezení počtu párů zapříčinilo méně zaplněnou tribunu pod podiem, nicméně protilehlá tribuna byla po celý den plná natěšených diváků, za což jim patří dík.

Soutěže přinesly 162 příběhů. Pro některé páry bylo toto mistrovství premiérové, pro jiné už to byla rutina. Ale svátek je to pro každého.

Vybral jsem pro vás příběhy čtyř tanečních párů, které byly (alespoň pro mě) něčím více zvláštní.

Příběh první

Krokodýlí slzy štěstí

Opět nás, stejně jako vloni na šampionátu v kombinaci 10 tanců, až dojala radost tanečního páru **Marek Kopáček – Zuzana Hrubá** z MZ Dance Teamu. Marek se Zuzkou si v loňském roce skvěle vedli v kategorii Junioři I. Vyhráli ranklist ČSTS ve standardu, byli 3. v latině a v ranklistu v kombinaci 10 tanců brali 2. místo.

Byli ve finále MČR v latině v kategorii Junioři I (5. místo), v Třinci skončili na 2. místě ve standardu a kombinaci 10 tanců vyhráli. Jejich krokodýlí slzy štěstí zůstanou nezapomenutelné snad navždy.

Kdo by řekl, že ihned na prvním mistrovství o věkovou kategorii výš, navíc jako nenasazení, prolétnou soutěž až do finále a stanou na druhém nejvyšším stupínku... Stál jsem při fotografování dekorovaných finalistů vedle trenéra Martina Dvořáka, a z jeho výrazu bylo patrné, že ani on to moc nepobíral.

Nutno ale samozřejmě říci, že tento skvělý výsledek si Marek se Zuzkou samozřejmě zasloužili. Oběma cloumaly emoce a po tvářích jim opět tekly slzy štěstí.

Krátce jsme Marka se Zuzkou vyzpovídali.

Ted' už s odstupem můžete upřímně říct, jaký byl ve skrytu duše váš cíl.

Ve skrytu duše jsme věřili, že postoupíme do finále. Ale že získáme medaili, to jsme opravdu nečekali.

Jak probíhaly poslední přípravy?

V lednu jsme měli každý víkend soustředění od rána do večera, v týdnu pravidelně po škole tréninky.

Nedávno jste měli vystoupení na Galavečeru tanečního sportu, coby vítězové ranklistu ČSTS juniorů I ve standardních tancích. Ted' jste stříbrní mezi juniory II. Nabízí se otázka, jaký byl přechod do vyšší věkové kategorie, ale ze samotného výsledku je patrné, že jste ho zvládli na výbornou... Cítíte to tak?

Asi takto vypadá snový přechod do vyšší věkové kategorie. Ano cítíme to tak, jsme moc spokojeni.

Ted' jste si na sebe tak trochu ušili bič. Může se stát, že se od vás bude ten samý husarský kousek očekávat i v latině. Věříte si?

V latině se připravujeme stejně poctivě a pečlivě jako na standard, tak uvidíme.

Co byste vypíchlí jako nejsilnější okamžik přípravy na mistrovství?

Vypíchlí bychom asi intenzitu tréninků. Fakt jsme si mákli. A vyplatilo se to.

Sluší se určitě poděkovat lidem, kteří vám poskytují zázemí a podporu. Kolik lidí je v týmu, který se o vás stará?

V týmu, který se o nás stará, jsou naši hlavní trenéři: Máca a Zuzka, dále paní Dvořáková, Jirka Čejka a také samozřejmě rodiče.

Jak dlouho spolu vlastně tančíte?

Tančíme spolu 2 roky.

Jaké jsou vaše nejbližší plány?

Ted' se soustředíme na nadcházející mistráky, kde se chce umístit co nejlépe.

O čem sníte do budoucna?

Chtěli bychom se kvalifikovat se na mistrovství Evropy nebo světa.

Ta hymna je hodně dlouhá, když máš držet pohár nad hlavou vid'?

(smích) No to jo. Hymna je dlouhá, ale stojí to za to!

Tak posiluj. Podle mě jich bude ještě hodně...

Děkujeme a gratulujeme ke stříbru.

Příběh druhý

Blesk z čistého nebe

Potuloval jsem se po semifinále u stolku sčítatelů, kam se chodí páry informovat, jestli postoupily do dalšího kola. Dorazil tam napumpovaný a sil plný Daniel Kecskeméti. Byl vysvěčený z fraku a doprovázeli ho 3 „bodyguardi“.

Ve chvíli, kdy se na obrazovce objevilo, kdo postoupil do finále, musel být ten výbuch radosti slyšet až nahoře v pasáži. Kluci na sebe naskákali, jako když dali zlatý gól ve finále mistrovství světa. Daniel se svou partnerkou Barborou Fellinghauerovou postoupili do finále. To bylo radosti...

O vás nebylo pomalu celý rok slyšet. Co se dělo? Kdo by zraněný?

Poslední dva roky pro nás byly ve znamení zranění. Nejdříve Barča, pak Dan. Stále jsme ale bojovali dál a věřili, že jdeme správnou cestou. Přes prázdniny jsme udělali velký kus práce a v říjnu 2018 odjeli na soutěž do Záhřebu, kde jsme se dostali do TOP24. Pro nás záblesk naděje. Daniel už ale měl v té

době bolesti zad, přesto jsme jeli pořád dál. Následně šel na vyšetření, kde zjistili výhřez ploténky.

Kdy jste začali trénovat? Ptal jsem se Barči na začátku prosince, jak to vypadá a odpověď byla taková nejistá.

Probírali jsme to s rodiči a hlavně trenéry (Martin Dvořák, Zuzana Šilhánová, Veronika Golodneva a Vaidotas Lacitis) a rozhodli jsme se to začít ihned řešit, zdraví je to nejdůležitější. Dana si vzal do péče Jiří Čejka, který má u nás v klubu na starosti cvičení, strečink, masáže atd. Pod jeho dohledem Dan intenzivně cvičil s posilovacími gumami SR metodu a chodil na masáže.

V průběhu cca dvou měsíců ustaly bolesti, ale výhřez samozřejmě nezmizel. Na konci prosince jsme poprvé šli na trénink. Zbýval cca měsíc do mistrovství.

S čím jste do soutěže šli ve skrytu duše a jaký cíl jste prezentovali navenek? Předpokládám, že byl opatrnější? Stanovujete si vůbec cíle před mistrovstvím? K čemu vás v tomto vede kouč? Jít do toho s tím, že máte tančit v klidu a uvidí se anebo máte s jasně stanovenou metu a za ní si jdete?

Do soutěže jsme nešli s jasným cílem, protože jsme se nikde dlouho neukázali. Nejdůležitější pro nás bylo, že spolu můžeme vůbec stát na parketě a tancovat. Na výsledek jsme se snažili nesoustředit, ale v hloubce duše každého sportovce je dosáhnout nejvyšší příčky. Navzdory tomu jsme se od toho snažili oprostít a pořádně si to užít.

Finále pro nás byl nepopsatelný zážitek. Stát na parketě s těmi nejlepšími a vychutnat si ten pocit, že jsme ten večer patřili mezi ně i my. Ještě jsme moc neměli šanci si vše uvědomit, protože v neděli jsme tančili s MZ Dance Teamem družstva, kde jsme obhájili stříbro, ale rozhodně se tento večer vryl do naší paměti.

Jaké jsou nejbližší plány?

Máme už naplánovanou řadu soutěží a doufáme, že se budeme moci všech zúčastnit. Posunout se v Ranklistu ČSTS a i ve světovém ranklistu a hlavně posunout zase o kus dál naše tancování.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat našim trenérům za neustálou důvěru a motivaci i v časech nejtěžších. Byli pro nás velkou oporou, i když jsme sami o sobě pochybovali. Patří jim jedno velké „DĚKUJEME“. Jiří Čejka, Martin Dvořák, Zuzana Šilhánová, Vaidotas Lacitis, Veronika Golodneva, naši rodiče a celý MZ Dance Team.

Děkujeme a gratulujeme.

Příběh třetí

Potichu a skromně pro dvě medaile

Taneční pár **Tomáš Příkryl – Sanela Los Chovancová** vyzkoušel už spoustu tanečních parketů a přesto neustále překvapuje a diváky těší. Na posledních dvou akcích v Praze (Galavečeru a Mistrovství ČR ve standardních tancích) se museli cítit jako doma. Kvalitou svého tance si diváky jak ve Forum Karlín, tak v Lucerně. V Lucerně si podmanili i porotu,

kteřá je poslala svým hodnocením hned dvakrát na medailové příčky. Tomáš se Sanelou se rozhodli tančit v sobotu dvě na sebe navazující soutěže – Do 21 let a Dospělí.

Vloni brali v Třinci bronz za 3. místo v hlavní kategorii Dospělí, letos si v Lucerně ještě o stupínek polepšili. V napínavém souboji se svými rivaly, tanečním párem Martin Mestek – Anna Starečková, vybojovali stříbro a navíc získali titul v kategorii Do 21 let.

Při vyhlásování výsledků kategorie Dospělí v sobě ani oni neudrželi slzy dojetí. Tomáš to držel do poslední chvíle. To je tak, že se držíte, ale pak se podíváte na někoho, kdo má slzy v očích a rozjede se to i vám.

Vloni jste soutěž kategorie Do 21 let nejlí. Co to, že jste se rozhodli jet letos dvě kategorie? Byl v tom kus taktiky?

Minulý rok byla Sanela těsně po zranění achilovky a do poslední chvíle jsme nevěděli, jestli mistrovství vůbec pojedeme. Do úvahy proto připadala maximálně jedna kategorie a zvolili jsme kategorii Dospělí.

Zdravotní problémy jsou zapomenuty? Myslím, že jsem viděl Sanela se sádrou na noze...

Ano, sádrou jsem měla kvůli zranění achilovky, které se mi stalo těsně před mistrovstvím světa mládeže. Z toho důvodu jsme nemohli na MS startovat. Léčba byla komplikovanější a delší, než jsme předpokládali. Nakonec mi však pomohli přední sportovní lékaři z ČR i zahraničí. Dnes o zranění už ani nevím a snad nás už nic podobného nepotká.

Jste na výsluní tanečního sportu již po nějakou dobu. S klidem vás lze považovat za pevně etablované v české špičce. Jak berete mistrovský titul v U21 a stříbrnou medaili v kategorii Dospělí?

Za oba tituly jsme samozřejmě vděční a vážíme si jich. Ale mnohem více než umístění pro nás znamenala atmosféra a přízeň publika, kterou jsme ten den zažili. Jsme přesvědčení, že právě obrovská podpora lidí nás vyhecovala k lepšímu výkonu.

Byl to úžasný pocit netančit jen pro sebe, ale v okamžiku cítit reakci publika. Hnalo nás to snad až za hranice našich možností a místy nás přemohly emoce (samozřejmě ty pozitivní). Tímto bychom chtěli znovu moc poděkovat všem fanouškům a přátelům, kteří nás podporovali. Tancování nám již přineslo spoustu krásných momentů a nezapomenutelných zážitků, avšak letošní atmosféru z Lucerny jen ztěžka něco překoná.

Co je pro vás víc? Zlato v U21 nebo stříbro mezi dospělými?

Zlato je obecně dražší kov, ale víc si vážíme stříbra z kategorie Dospělí. Hlavně proto, že se jedná o kategorii hlavní a konkurence v ní je několikanásobně větší. Radost ze stříbrné medaile pro nás byla hlavně umocněna tím, že našim plánem bylo obhájit 3. místo z minulého roku. Takže s 2. místem jsme vůbec nepočítali.

U vás je to doslova podle hesla „tančí celá rodina“. Jedete v tom komplet všichni, že? Čím se dopravujete? Už máte mikrobuse?

To je pravda, my jsme doslova taková malá taneční manufaktura se vším všudy. Místo filmů doma sledujeme taneční videa, místo dovolených jezdíme na soustředění a na soutěže. Porod malého brášky jsme museli vtěsnat mezi ligu, soustředění STM a Czech Dance Open Ostrava. Minibus zatím nemáme, ale

už jsme si pořídili aspoň sedmimístné auto.

Každého se ptáme na nejbližší plány a životní taneční cíl... Jak je to u vás?

Momentálně se budeme soustředit na výsledky v zahraničí. Jedním z nejbližších cílů je se dostat do TOP 50 ve světovém ranklistu.

Sanela by se letos ještě chtěla s lehkostí slowfoxu a rychlostí quickstepu protancovat maturitou. Náš hlavní cíl je nadále si tancování užívat a neskončit pod vrcholem našich tanečních možností.

Děkujeme a přejeme hodně štěstí nejen na parketu, ale i při studiu.

Příběh čtvrtý

Jubilejní mistrovský titul

Pohoda, klid, preciznost a věčný úsměv na rtech. To zdobí aktuálně nejúspěšnější taneční pár současnosti, **David Odstrčil a Tara Bohak**. Tento česko-slovenský taneční pár získal v sobotu v Lucerně svůj jubilejní pátý mistrovský titul v řadě a upevnil si svou neotřesitelnou pozici ve světě českých standardních tanců. Nic to nemění na jejich koncentraci na každý detail, na každý krok, na každý pohyb. Hodnocení porotců se pohybuje ve finále nad úroveň 9,00 bodů, divákům vyvolává jejich tanec radostný úsměv na tvářích.

Vše je dílem permanentní dřiny, touhy se zlepšovat, cílevědomosti, píle, úcty jeden k druhému a pokory.

Rok 2018 byl pro Davida s Tarou nejúspěšnějším rokem na mezinárodních titulárních soutěžích. Na domácím brněnském evropském šampionátu v kombinaci 10 tanců získali stříbrné medaile za 2. místo, na Mistrovství světa v kombinaci 10 tanců obsadili 5. místo a na Mistrovství světa ve standardních tancích postoupili do semifinále a obsadili 11. místo.

Přemýšlíte při přípravě na národní šampionát o motivaci?

Letos jsme dostali spoustu otázek na toto téma. Může se zdát, že naše motivace nemusí být největší. Ale my cítíme povinnost jak vůči svým fanouškům a hlavně sami vůči sobě, podat vždy co nejlepší výkon. Takže motivace určitě byla a bude.

Je pro tanečnický motivací i překonávání sebe sama? Myslím tím překonávání bodových zisků z jednotlivých soutěží při systému absolutního hodnocení.

Určitě je to zajímavý ukazatel, který také sledujeme. Ale nejdůležitější je pro nás reakce a ohlasy trenérů a diváků.

Kde se ve vás bere ta pohoda a klid při tak velkých soutěžích?

Tak na velkých soutěžích už nejsme úplnými nováčky, ale hlavně se tomuto tématu věnujeme v přípravě. Je totiž bezpodmínečně důležité, udržet koncentraci a pozitivní přístup pro to, abychom ukázali naše maximum.

Jezdí vás podporovat spousty fanoušků. Ať už to bylo ve Varšavě, ve Vídni nebo i tady v Praze. Vnímáte na parketu jejich podporu? Musíte se přeci koncentrovat na rytmus...

Ano máme to štěstí, že se kolem nás vytvořila takováto skupina našich podporovatelů, kterým jsme za jejich podporu velice vděční. I když se snažíme během soutěže myslet na výkon, tak jejich podporu vnímáme a čerpáme z ní pozitivní energii.

Jak dlouho dopředu máte rozplánovaný harmonogram soutěží? Půl roku? Rok?

Hlavní vrcholy sezóny máme samozřejmě naplánovaný alespoň rok dopředu. Ostatní soutěže a campy půl roku, i když plán se také občas mění.

O čem sníte? Co byste chtěli v tanci dosáhnout?

V tanci se chceme stále zdokonalovat a přinášet radost ostatním, a když z toho bude i dobrý výsledek nebo nějaká medaile z mistrovství, tak se zlobit nebudeme.

Na významných soutěžích vás většinou doprovází i Tařiny rodiče... Teď v Lucerně, jestli se nemýlím, chyběli. Nechyběli vám?

Ano to je pravda a určitě bychom byli rádi, kdyby přijeli, ale tento víkend se české mistrovství krylo s tím slovinským, takže rodiče museli dát přednost párům a povinností ve Slovinsku.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, bez kterých bychom nemohli dosahovat takovýchto úspěchů od celé naší rodiny a také Kometa Family, všem našim trenérům a hlavně sponzorům společností URGO, Dvectis, StarDance premium shoes, Marcelle Odstrčilové a také městu Brnu a Jihomoravskému kraji.

Děkujeme a budeme na vás těšit na Brno Open 9. – 10. 3. 2019.

Děkujeme a gratulujeme.

Text: Petr Barnat
Foto: Libor Makrlík